

L'exposició *Guillem Viladot, l'experimentació incessant* de **Guillem Viladot** (1922-1999), comissariada per **Pau Minguet**, pretén recuperar la trajectòria d'un artista de la perifèria geogràfica atent i particip de les experimentacions artístiques més radicals de la seva època. Per això, i coincidint amb el centenari del naixement de l'artista, la Fundació Vila Casas se suma a la celebració de l'*Any Viladot* amb aquesta exposició.

Membre d'una nissaga de farmacèutics d'Agramunt, Viladot va combinar l'ofici d'apotecari amb una frenètica activitat en el camp de les lletres i de les arts visuals. Des de la capital de la Ribera del Sió va construir una vasta obra poètica, narrativa i objectual. Es va relacionar amb el món cultural català des dels anys cinquanta, tot establint forts lligams amb els personatges del moment. Va ser, precisament, amb l'ajuda de Josep Iglésias del Marquet que a finals dels anys seixanta va crear, des d'Agramunt, Lo Pardal, una editorial de poesia experimental. L'any 1980 va exposar a la Galeria Maeght de Barcelona la seva sèrie "Iconografies de l'ús i de l'oci", una proposta que, amb el temps, s'ha erigit com una de les aportacions més rellevants que Viladot va fer en el món de la visualitat catalana.

Figura singular, va crear un museu amb totes les obres que anava confegint, fruit de l'objecte trobat i de l'assemblatge. Viladot ens permet de fugir de les concepcions romàntiques o fins i tot condescendents sobre el món rural. Reivindicar la figura de Viladot és remarcar que, des de la perifèria geogràfica, des d'un poble agrícola de l'Urgell, es podia estar al corrent de les experimentacions artístiques més radicals. Ell les va fer seves i les va transformar sense defugir mai les seves arrels.

